

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea Tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 2481 Pres.

Cuvânt archipastoral

cătră onorabilul și preaiubitul cler archidiecezan.

Dumnezeu preabunul, atotputernicul, poartă grije de toate făpturile sale. El ceartă și miluește; el toate le face spre binele comun, încă și atunci, când ceartă. Toate depind dela îndurarea lui, pre carea noi, creștini buni, avem să o implorăm între ori ce împregiurări.

Soartea noastră, a românilor, din părțile, în cari locuim, e legată strâns de tronul Maj-stăței Sale, al preagrațiosului nostru monarch, al imperatului și regelui Francisc Iosif I, al celui uns din dinastia Habsburgo-Lotaringenă.

Puterea pe carea se rașemă acest tron, este totodată și puterea noastră de viață; fericirea din giurul tronului, este isvor de fericire pentru noi; bucuriile de acolo sînt tot deauna și ale noastre. Nimic acolo nu se întemplă, ce nu ar avea înriurire în viața noastră, în celea ce le avem comune noi ca biserica și națiune.

Legăturile noastre cu preanalta dinastie Habsburgo-Lotaringenă sînt naturali, prin urmare au să fie perpetue. Ele ne dau garanța cea mai bună despre rezultatele salutari ale activității noastre în viața publică, bisericască și națională. —

Astăzi ne vine un anunciu plin de speranță pentru dinastie, pentru monarchia întreagă, pentru patria noastră, pentru noi și pentru toți cei ce cred în prevedință.

Alteța Sa cesaro-regiă, principesa de coroană, archiducesa Stefania, nora prebunului nostru monarch, socia chironomului archiduce Rudolf, este în așteptare de a deveni mamă. Evenimentul îmbucurătoriu se așteaptă pe a doua jumătate a lunii viitoare August după calendariul nou; cu acela se vor realiza primele speranțe ale fericitei căsătorii, în carea a intrat Alteța Sa înainte de acesta cu doi ani.

Speranțele noastre, ale bunilor patrioți, devotați tronului, află în anuciul acesta un nutremânt nou. Ni se pune în vedere: sporirea membrilor familiei domnitoare, eventual în linia dreaptă a chironomiei tronului; puterea dinastiei pentru viitoriu, puterea monarchiei, un rașem nou pentru patria noastră, pentru biserică și națiunea, la cari aparținem.

Se cade dar să ne îndreptăm inimile spre acest eveniment, ce se așteaptă în sinul dinastiei, în sinul monarchiei; avem să dorim o reușire norocoasă, și spre acest scop, trebuie să ne îndreptăm cugetele

și simțirile cătră Acela, dela care mai pre sus de toate depinde, ca evenimentul să fie plin de prosperitate pentru toți.

Eată motivul, căruia urmând, vin a invita pre onorabilul cler archidiecezan la împlinirea unei datorințe, carea și altcum ni o impune inima noastră: ca adevărat începând cu prima Duminecă, ce va urma după primirea acestor litere ale mele, și continuând până când se va da la cunoscință publică, ca fapt împlinit, însăși născerea la carea în modul acesta Vă atrag atențiunea, — în toate bisericile din archidieceza noastră, în zile de Dumineci și de sêrbători, precum și la alte sêrbări bisericesci, sub sânta Liturgiă, să ridice în conformitate cu ritualele noastre, rugăciuni cătră atotputernicul Dumnezeu pentru norocoasa urmare a născerii ce se așteaptă în sinul preanaltei familii domnitoare.

Spre scopul acesta recomând onorabilului cler colecțiunea de rugăciuni acomodată ocaziunii, carea revisuită de mine și aprobată o aclud sub % acestor litere pastorali, fiind convins: că fie cum vor fi împregiurările actuali, cari pre noi ne ating mai deaproape, tot românul ortodox va ave în vedere din esperențele trecutului lung: că de am avut parte de bine în viața noastră publică, acel bine avem al mulțami în prima linie grației și îngrigirii părintesci a preanaltei case domnitoare; și aceasta grație preanaltă ni o credem asigurată și pe viitoriu; ea ne a dat totdeauna și ne dă însuflețire și la aceasta ocaziune; ea ne dirige cugetele, ea ne încoardă inimile!

Sibiu, 7 Iulie, 1883.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop și metropolit.

Revista politică.

Sibiu, în 6 Iulie.

Toastul senatorului Grădișteanu se vede că încă nu este luat dela ordinea zilei. Lui „Pesti Napló” i se scrie din Cluj, că la demonstrațiunile daco-române din Iași, au mai fost de față mai multe deputațiuni din Transilvania, cari deputațiuni au participat foarte viu la scandalurile provocate de toastul lui Grădișteanu, au aclamat într’un mod turbulent și demonstrativ toastul și au dat espresione urei celei mai pline de patimă contra ungarilor. Nu este treaba noastră, continuă „Pesti Napló” a da explicațiune despre membri a celor deputațiuni. Statul însă ar putea prin organele sale a cerceta în privința aceasta și

în chipul acesta ar putea eruă cine au fost din Ungaria la Iași și ce au făcut acolo.

Noi considerăm egunciatiunea aceasta, fie ea fabricată în Cluj, fie în biroul redacțiunei lui „P. N.”, de o denunțare nouă îndreptată asupra românilor transilvani și tot odată de o denunțare ineptă. Diariul, care a înșirat cu numele mărgăritarele ce lipsesc încă din coroana lui Carol și a înșirat și alți detaiuri, petrecute la banchetul din Iași cu ocaziunea toastului lui Grădișteanu, de sigur n’ar fi retăcut deputațiunile din Transilvania. Nu le ar fi retăcut și pentru că nu numai „L’Independance Roumaine” dar și alte foi din România au spus de deputațiunile care au fost la Iași, de cele din Basarabia rusească, numind pe membrii acelorora chiar și cu numele. Dacă diarelor din România nu le a trecut prin minte a retăcea deputațiunile române dintr’o provincie rusească a unui ștat despotic, cum le ar fi venit în minte să retăca deputațiunile române dintr’un ștat *per eminentiam* liberal, cum este Ungaria? Diarele ungurești fac rău când scornesc asemenea lucruri. Fac rău și pentru aceea, căci pe când cugetă, că vor calumnia *audacter*, ca totuși se rămână ceva asupra celor calumniați, răspândesc în lume nisece lucruri, cari vor avea efectul contrar. Streinii cari nu cunosc împregiurările noastre, cetind cele răspândite de foile maghiare, le vor lua de bani buni și vor judeca, că nemulțămirea aici la noi trebuie că este foarte mare, dacă au ajuns lucrurile să fie așa cum le înfățișează bună oară „Pesti Napló”. În chipul acesta diarele ungurești devin ele inșele propagatoarele „irredentismului” românesc, care dealtmintea există numai în fanstasia lor.

Ca se mai adaugem ceva spre completarea tabloului, amintim că foile italiene și mai în urmă cele franceze au început a comenta și ele evenimentul dela Iași. Cum cugetă diarele italiene, cari nu se bucură de grăunțele risipite din fondul de dispozițiune unguresc, au vedut și cetitorii noștri. Cele franceze, pe cât ni le fac cunoscute foile române de peste Carpați, sînt cu mult mai agerite decât se putem reproduce din ele.

Un pasagiu mai blând însă tot nu va strica, ca se cunoascem cel puțin sarea atică a dlui Fr. Montargis, după cum o găsim tradusă în „Resboiul” după „Rappel” din Paris. După ce spune în resumat ce a dis Grădișteanu adauge:

„La aceste cuvinte acoperite de aplauze unanime, se înțelege, mare fu încercătura regelui Carol. Să nu spuie nimic era să pearcă din iubirea și sentimentele poporului său; să vorbească, se supăra cu Austria, care. Ca om priceput, găsi momentul mijlocul se res-

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

Cristian era să spuie adevărul întreg. El se reținu însă, simțind că numele Cristian Waldo ar face pe Margareta să fugă, turburată și indignată. El se hotărî dară a fi numai pe jumătate sincer și a rămânea Cristian Goeffle pentru tinera contesă; dară prefacerea aceasta de care s’ar fi putut amusa, în gândul său, în ori și care altă privință, îi deveni foarte penibilă, vedând ficsați asupra lui, ochii ei limpezi, întristați de o espresie de frică și de reproș.

— Eu am voit să mă joc ca un copil cu un copil, cugetă el; dară eată că, fără scirea noastră, simțimentul a intrat la mijloc, și întru cât el se arată cinstit și delicat, cu atâta mai mult mă face culpabil. . . .

La rëndul său, deveni el trist; și Margareta observă.

— Ei, dișe ea cu un suris, radios de bunătațe să nu ne stricăm, cu scrupule, acest frumos capi-

tol de roman, care se va sfârși, fără a ne desbina. Dta n’ai abusat de încrederea mea, ca să mă batjocoresci ci din contră mi-ai ajutat a conta pe mine însumi, pentru a conjura soartea cea rea; și departe de a mă simți vătămată sau ridiculă, eu mă aflu mai puternică pe bițele mele picioare, decât eram eri pe vremea asta.

— Aceasta este sigur, așa-i? dișe Cristiano cu vioiciune și cerul îmi este martor. . .

— Împlinesce, dișe Margareta.

— Ei bine, dișe Cristian cu căldură, cerul îmi este martor, în toate acestea, că eu n’am avut o intenție personală, și că cugetul adevăratei dtale fericiri, a fost unicol meu cuget.

— O știu bine, Cristiane, esclama Margareta, sculându-se și dându-i amândouă mâinile; eu știu bine că dta n’ai vedut în mine, decât o sêrmană soră inaintea lui Dumnezeu. . . Eu îți mulțamesc, și acum îți dic adio, căci unchiul Dtale va reveni; el nu mă cunoaște, și este foarte nefolositor a-i spune că am venit. Dta îi vei spune, altcum, ce vei voi; eu sînt convinsă că d-lui nu va lucra în contra mea, și că d-lui este un om tocmai așa de cinstit și de generos, ca și dta însuși.

— Dară totuși. . . dișe Cristian, care vedu cu regrete precipitându-se sfârșitul romanului, dta ai venit să-i spuie ceva; poate că este de lipsă să scie. . .

— Eu am venit, dișe Margareta cu ceva esitare,

a’l ruga să mi spună sincer, ce proiecte are mătușa asupra mea, în cas de revoltă fățișă din parte-mi. . . Dară aceasta ar fi o lașitate. Eu n’am lipsă a o sci. D-ei să mă esileze, să mă isoleze, să mă înșue, să mă bată, ce-mi pasă? Eu nu voi slăbi, această îți promit, și-o jur. . . Eu nu mă voiu mărita, decât după un bărbat, pe care-l voiu putea. . . stima.

Margareta nu îndrânise a ține iubi. Cristian și mai puțin îndrânși a pronunția cuvântul acesta; dar ochii lor și-l dișeră, și obrazii lor se animară deodată cu o roșăță simpatică. În oara această de convorbire confidențială, se petrecu unca și rapida revêrsare a sufletelor lor, dară ei nu o băgară în samă, nici unul, nici altul. Margareta pentru că nu scia că iubesc, Cristian pentru că se credea sigur a nu iubi. Și totuși, după ce Margareta se suise în sanie, și după ce Cristian o perduse din vedere, amândoi simțeau ceva, ca o rumpere. Lacrămile, care nu le simțeau curgând, udau încet obrazii tinerei copile, și Cristian, adêncit în visuri confuze, suspina adînc, ca și când ar fi recădut dintr’un vis frumos și cu soare, în ghița iernei. Pentru a vedea timp mai îndelungat sania, el reîntră în sala ursoacei și se puse în fereastă, întré cele două cadre; însă se sgomot în dosul său il făcu să se întoarcă, și el fu martor unei scene, ce-i făcu multă surprindere.

Un moșneag, uscat și palid, cu fața nobilă, îmbrăcat în haine sure, forte curate, după moda veche,

pundă, fără a deschide gura! Înaintă către orator cu gura dulce și surîdătoare și cu ochii umezi de recunoștință și entuziasm, i strînse mâna și apoi plecă a casă și se culcă. *Stringerea de mână era o politeță regală la adresa românilor, a poporului său; plecarea acasă o concesione Austro-Ungariei.*

De aci încolo articolul din foaia radicală franceză e mușcător. „P. Napló“, M. Polgár“ etc. ar face bine, când n'ar trece lucruri de acestea cu vederea. Să le înregistreze și se le biciuească cât de aspru și pe „aliații“ cei noi a maghiarilor, pe francezi, cu deosebire se'i tragă și la răspundere.

„Național Zeitung“ din Berlin a atras acum nu de mult atențiunea publicului, asupra împregiurării, că căile ferate din Galiția, în privința strategică, sînt cu totul nesuficiente. Esposițiunea diariului berlinez a îndemnat foile rusești să se arete ca parte ofensate și să se plângă asupra tendinței agresive a alianței austro-ungaro-germane. Totodată provoacă pe guvernul rusesc să fie cu băgare de seamă și să ia măsuri de apărare. Declamațiuni de acestea, dice „P. Ll.“ s'au mai vădut și nu sînt noue, ele se repetă decâte ori cabinetul din Petersburg are lipsă de un pretecest pentru ca prin el se motiveze atitudinea sa neamicabilă față cu puterile aliate. Manopera aceasta este însă și cam nătângă. În Europa nu crede nimenea, că alianța între Monarchia noastră și Germania ar ave vre-o însemnătate agresivă în vre-o direcțiune. Scopul alianței este asigurarea păcii și scutul puternic în contra intențiunilor acelor, cari vor să turbure pacea. Este destul de cunoscut, că nimenea n'a promovat mai mult încheierea acestei alianțe, ca Rusia prin planurile ei ambițioase și révnicioase. Tot așa de puțin a putut rămănea ascuns, că Rusia, cu toate asigurările pacifice ale ministrului ei de externe, se înarmează mereu și ia măsurile de „precauțiune“, cu deosebire la fruntăriile galițiane, în dimensiuni mari. Nimic dar mai ridicol, de cât văeratul, că Germania și Austro-Ungaria provoacă pe vecinul rusesc. Asupra acestui lucru nici nu trebuie să mai perdem vre-un cuvânt, dar dice „P. Ll.“ mai departe, de altă parte nu putem ascunde, că pe noi enunțațiunile diarului „National Zeitung“ ne au cam suprins. Ori că este adevărat, că liniile ferate galițiane în privința strategică nu sînt suficiente, atunci aceasta de bună samă s'ar sci și în monarchia noastră și ministeriul nostru de războiu nu este nici așa sfios, nici așa neajutorat, ca să aibă lipsă de sursul unei foi prusiane, când este vorba de pretensiuni, cari aparțin resortului său; ori că nu este adevărat, — și atunci este cu totul de prisos a imbia pe ruși cu un pretecest pentru gravamine și a alarma dincoaci și dincolo opiniunea publică.

În săptămăna trecută, spune „Neue fr. Presse“, trecea de lucru hotărît, că Waddington primece postul de ambasador francez la Viena. Prin situațiunea, care s'a creat în zilele din urmă între Franca și Englitera și din împregiurarea că ministrul de externe a stăruit de Waddington să meargă la Londra, Waddington a acceptat postul de ambasador la Londra. Viena, și prin urmare monarchia noastră, rămănea și mai departe fără de ambasador francez.

Acțiunile politice naționale croate în Dalmația s'ar părea că sînt în creștere. Diarele din Viena ne aduc deja programa croaților dalmatini. Programa aceasta a desfășurat-o deputatul Paulinovic în dieta Dalmației. Deputatul dicea: „Dalmația este

țeară croată și în aceasta numai croații au drept de existență. Ceilalți, ori de ce naționalitate ar fi, pot fi tolerați ca oaspeți, dacă se vor mulțami cu resignațiunea la ori și ce drept politic. În raport cu monarchia, Dalmația nu recunoaște decât uniunea personală. În celelalte trebuie să aibă independență completă. Milițiile fiind naționale trebuie să fie comandate în limba croată.

Epistola a dona a dlui ministru Augustin Trefort.

În vremea veche apostolii prevesteau pacea și dragostea reciprocă îndemnând în scris și cu vorba la iubirea morală. Dovadă epistolele lor. În timpul de astăzi cei investiți cu apostolia păcii și a iubirii morale predică cu vorba și în scris discordia și practică și de și neîndreptățirea.

După cornuratură manifest al domnului ministru Trefort pentru decorarea episcopului Szabó a urmat un al doilea din incidentul decorării protopopului greco-catolic Brana Iános, adresat comitelui suprem din Marmatia.

Reproducem în traducere acest manifest.

„Stimate amice. Mă bucur, că în urma urmelor mi-am putut realiza dorința, de a visita părțile nordostice ale monarchiei. Mai cu seamă cu plăcere mi voi revoca în memorie zilele interesante, petrecute împreună, călătorind cu trăsura în Marmatia până la Körösmező.

„Deoarece cel mai renumit studiu al omului este omul însuși, observațiunile entnografice făcute împreună, pentru mine sînt foarte prețioase și de folos. Recunosc că impresiunile n'au fost totdeauna favoritoare, însă am avut și surprinderi plăcute.

„La locul prim amintesc lucrurile ce am aflat în Valea Tisa-albă, comuna Bogdan.

De m'ași fi îndoit vreodată despre aceea, că preotul, aparțină el ori cărei confesiuni, joacă o rolă providențială în comuna sa, acuma m'ași fi convins în Bogdan.

Efectul activității preotului și a protopopului Brana se vede în comună. Densul în valea adencă și depărtată este în adevăr misionariul civilizațiunei, spiritul lui se reflectează în toate și mai cu samă în școală. Copiii cercetează școala în număr considerabil, învață, sînt dedați la curățenie și fac progrese în mod supranatural în limba maghiară.

În Ungvár răspundend la toastul episcopului între altele am accentuat, că unirea dintre biserica gr. cat. și cea romană catolică este o faptă de mare importanță și ea numai atunci se va dovedi în toată importanța sa, dacă se va pute dice despre preoții greco-catolici, ceea ce am dis cu altă ocaziune despre preoții romano-catolici, că preotul catolic atât în apropierea Belgradului (Serbiei) cât și în vecinătatea Valachiei (buna creștere aduce cu sine, ca un ministru când scrie despre un stat strein să se folosească de nomenclatura oficială recunoscută de Europa) preste tot locul reprezintă statul maghiar și cultura maghiară. Dorința aceasta a mea o am aflat întrupată în preotul și protopopul din Bogdan, Brana Iános.

Simpatiile și stima mea față cu el mi le-am exprimat acolo la fața locului, însă am aflat, că aceasta nu este suficientă remunerație a meritelor lui, am adus lucrul în consiliul de ministri la cunoscința consoților mei, unde propunerea mea, de a atrage atenția Majestății Sale asupra meritelor acestui bărbat, s'a primit unanim.

aceasta. Până la ce punct mergea indignația sa, numai el însuși ne ar fi putut spune. Grijă lui cea dintăiu fu, a face să dispară nerânduiala scandalosă. El începu prin a îndepărta, cu cleștele de fer, cărbunii ardendi din sobă, pentru ca să se stăngă focul de sine; apoi înainte de a duce servițul mesei, sau a face să-l ducă delicventul, el oprî pendula și replasă acul la orele patru, așa precum îl găsise Cristian, când, cu mână profană, își permisesse, a-l face să umble. Dl Stenson se întoarse apoi ca și când ar voi se numere luminile candelabrului; dară, venindu-i soarele în ochi, el se îndreptă către fereastă, spre a o închide prealabil.

În momentul acesta, Cristian ceva surprins, se arată. La aparițiunea sa, învălîtă de razele soarelui apunător, Stenson, care era poate cel mai puțin superstițios în familie, se retrase până dedesuptul candelabrului, și în fața sa se arătă o astfel de frică, încât Cristian uitând surdimea sa, îi adresă câte-va cuvinte blănde și devote spre a-l liniști; dară glasul său se pierdea fără resunet, în sala deschisă și recită. Stenson nu vădu, decât mișcarea buzelor sale, fața sa frumoasă și aerul său binevoitor. El cădu în genuchi, întindându-i brațele, ca și când ar fi voit să-l binecuvinte, și, prezentându-i, tremurând convulsiv, ramul său de cipresă, ca un finic, oferit în omagiul unei deități.

—Ei bravul meu om, îi dîse Cristian ridicân-

Preagrațiosul nostru domn și rege, obicinuit a aprea ori ce merit, a dat protopopului Brana crucea de cavaler a ordinului Francisc-Iosif.

Fii bun predă-i-o și comunică-i tot odată și cuprinsul epistolei mele. Mi plăce a crede, că recunoascerea lungilor ostenele va face bucurie vrednicului bărbat, și că esemplul va avea influență binefăcătoare asupra colegilor săi.

Salutându-te de multe-ori sum
Buda pesta, 11 Iulie 1883.

devotat și amic.
Trefort m. p.

Proiectul de lege pentru școlile medii.

(Urmare).

§. 34. Profesorii suplenți și învățătorii obiectelor estrordinare, nu pot ave pretensiune la pensiuene, însă la profesorii ordinari cu diplomă de profesură anii serviți în calitate de profesori suplenți se compută la pensiuene.

§. 35. Pensiuenea și sistemul de remunerare se vor stabili prin o lege specială.

§. 36. Contra directorilor și profesorilor dela școlile medii, cari stau sub dispoziția și imediata conducere a ministrului de culte și instrucțiune publică, se poate introduce cercetare disciplinară.

1. Dacă respectivul vatămă, sau 'și îndeplinesce cu lene datorința preacrisă prin lege, normă sau ordinațiune ministerială.

2. Dacă are vieată nemorală, scandalosă, sau comite altfel de transgresiuni.

Pedepsele disciplinare:

a) reprobă,

b) pedeapsă în bani,

c) pierderea oficiului.

În legătură cu cele două dintăiu se poate dispune și transferare la alt institut.

Pierderea oficiului are de urmare pierderea sa'ariului, a pensiuenei și a tuturor prospectelor, la cari pută ave pretensiune pe baza servițiului. Ministrul de culte și instrucțiune însă are dreptul, ca cu privire la grava situațiune a familiei respectivului, se modereze consecunțele pierderii oficiului privitoare la pensiuene, acest favor se poate estinde cel mult până la o terțiialitate a pretensiunei, care ar compete după servițiu în sensul legii de pensiuene.

Pentru provederea profesorilor, cari fără vina lor au devenit incapabili pentru îndeplinirea afacerilor lor oficiale, dispune legea de pensiuene. Satorirea incapacității oficiale se întemplă după regulele procedurii satorite la casurile disciplinare.

§. 37 Decisiune disciplinară se poate aduce numai pe baza investigațiunei preventive de ministrul de culte și instrucțiune. Investigațiunea disciplinară o face o comisiune rânduie spre acest scop, a cărei membrii pe jumătate se denumesc dintre profesorii școlilor medii.

(Propunerea Esc. Sale Miron Romanul: Ce privește directorii și profesorii din școlile medii amintiți în §-ul precedend etc.)

Ministrul este în drept, ca deodată cu dispunerea investigațiunei, sau sub decurgerea aceleia, se suspendă pe respectivul din oficiu. În casuri de investigațiune penală, se va dispune suspendarea la tot cazul.

Chipul și modul procedurii disciplinare 'l va regula pe calea ordinațiunilor, ministrul de culte și instrucțiune publică, asemea tot proiectul de lege, ce-l va satorî ministrul, va circumscrie cercul de drept în cele disciplinare, care compete supremului director districtual față cu directorii și profesorii dela școlile medii, și directorului față cu profe-

sta în picioare, în mijlocul odăiei cu un ram verde a mână. Cristian nu-l auđise intrând, și fața aceasta, luminată în profil, de soarele deja foarte oblic, care trimetea prin unica și lunga fereastă, o rađă roșie și prăfoasă în sala întunecoasă, avea aparența unei vișni fantastice. Espresiunea feței acesteia nu era mai puțin stranie, de cât prezența sa neașteptată. Ea părea nehotărîtă, se mira de sine însuși, a se vedea aci, și micii săi ochi sticloși, se uitau cu surprindere, la schimbările făcute în aranjamentul sombru al salei, prin noii săi ocupanți. Cu puțină reflecșiune, Cristian înțelegea, că aceasta nu era năluca, ci probabilmente bătrănel Stenson, care făcea dlui Goeffe o vizită, și care se mira că nu-l găsesce. Dară ce însemna ramul cel verde și pentru ce aerul acel fricos și desamăgit?

Era în adevăr bătrănel Stenson; și încât îi erau urechile de slabe atât îi erau ochii de buni, el se mira, mainainte de toate, de focul aprins, de masa tinsă și de orologiul în mișcare; dară, deoarece- ce el mergea în cet, Cristian avu timp a să ascunde în câtva după un colț de perdeaoa roasă de dinți șoarecilor, înainte de ce ochii moșneagului făcuse inspectia acelei fereste deschise. Cristian putea dară, observa fără a fi însuși observat. Încât pentru Stenson, el cugeta, că nepotul său, a cărui beții le cunosccea, își va fi invitat niscari amici, pentru a serba, fără scirea sa, ajunul Crăciunului, în odaia

du-și glasul și apropiindu-se de el, eu nu sînt bunul Dumneđeu, nici chiar bunul ânger al Crăciunului, care intră pe fereste sau se coboară prin camine; școlăte!... Eu sînt...

Dar Cristian se oprî, vădend o paliditate lividă respândindu-se deja pe fața așa palidă a moșneagului. El înțelegea că îi face o spaimă de moarte și se îndepărta, pentru a-i lăsa timp de a se reculege.

Stenson, în adevăr, se reculese încât-va, însă chiar destul, pentru a cugeta la fugă. El se tărâi un moment pe genuchi, se sculă cu osteneală, și ieși prin odaia de durmit, murmurând vorbe fără legătură și fără înțeles. Credendul prada unui acces de alienație, efect a bătărunelilor sau a unei evlavii ecsaltate, Cristian se reținu a-l urma temenduse că-l ucide, și ridicând ramura, ce moșneagul o lăsase să cadă la picioarele sale, el cetî pe o bandă mică de pergament, care era legată de ramură, cele trei versuri din Biblie, scrise de o mână, încă binișor sigură:

„Abisul și moartea dic: „Noi am auđit vorbind de ea!...“

„N'am plâns eu de dragoste cătră acela care a suferit zile grele?...“

„Bogățiile păcătoșului sînt rezervate celui drept“.

(Va urma.)

sorii și susținerea ordinii și a stărei disciplinare a institutelor.

§. 38. La institutele medii publice susținute de confesiuni procedura disciplinară în ce privește pre elevi și profesori, o statorească supremă autoritate a bisericești respective; ea este însă obligată a așterne atât procedura, cât și modificările ce se vor face din când în când ministrului de culte și instrucțiune publică spre ale lua la cunoștință.

Dacă la institutele confesionale directorul sau profesorii sunt amovați din post pe cale disciplinară, acest cas este a se împărtași de suprema autoritate bisericească ministrului de culte și instrucțiune publică pe lângă așternerea sentinței motivate.

(Va urma).

Varietăți.

* (Cuvânt bisericesc la alegerea de Protopresbiter al tractului greco-oriental al Sibiiului) (15/27 Martie 1883), de Ass. consist. Z. Boiu ca comisar consistorial, publicat în Nr. 63 a. c. al foaiei noastre, s'a tipărit și în broșură și se poate trage direct dela autorul sau dela librăria arhidieceșană din Sibiu. Prețul 10 cr., venitul curat e destinat spre scopuri școlare.

* (Cătră alegătorii dietali din Sibiu!) Deputații subscriși vor raporta Marți în 24 Iulie n. după amiaza la 6 oare în pavilionul din grădina Hermann despre activitatea lor. Deci invită cu tot respectul pe domniile alegători dietali din Sibiu la recepțiunea raportului.

Deputații dietali:

Heinrich Kästner.

Dr. Carl Wolff.

* (Necrolog.) Primim dela Brașov următorul anunț funebru:

Ioan Turcea,

licențiat în drept și absolut de teologie, pretore (subprefect) al cercului Branului, comitatul Făgărașului.

După o suferință îndelungată a adormit în domnul, împărtașit cu sft. Taine, Marți în 5/17 Iulie 1883 în al 37-lea an al etății și al 3-lea an al fericitei sale căsătorii.

Despre aceasta ireparabilă pierdere încunoscințea pe toți amicii și cunoscuții defunctului neconsolabila sa soție Susana născ. Stoian, fiul său Diamand Aureliu, adânc întristații soi socrilor George și Maria Stoian; frații Nicolau și George Turcea; surorile Maria căsăt. Baicoiu și Ana căsăt. Fenicu; cumnații Octavian Sorescu avocat, George și Ioan Stoian, Ioan Baicoiu, Nicolae Fenicu, și cumnatele Marița Sorescu și Ana Stoian.

Rămășițele pământesci se vor rădica din casa rece a cimiteriului român gr. or. din Groaver și se vor depune spre eterna repausare în acelaș cimiteriu, Joi 7/19 Iulie la oarele 4 post-meridiane. Fieci țărina ușoară și memoria binecuvântată!

* (Fiasco complet cu ciangăii) anunță „Ungar Post“, foaie oficioasă. Eată ce scrie acea foaie: Comisariul de colonizațiune dela Giurgiu și solgăbirul onorar Francisc Baróthy a venit eri (17 Iulie) n. la Panciova și a tras într'un otel, unde cu gând de a se sinucide și a dat un glonț și sa rănit de moarte. Într'o epistolă adresată comisariului guvernial Gromon arată că cauza faptelor sale este neputința de a corespunde problemii ce și-a luat asuprași. Afacerea colonizării și a ciangăilor se află într'o stare cu totul desperată. Vicecomitele comitatului Torontalului Tallian, durere, a constatat starea aceasta tristă a lucrurilor încă de mai înainte. Se cere toată energia și toată resigăniunea lui Desider Gromon pentru a delătura relele acestea. Mulți ciangăi se pregătesc a se întoarce în Bucovina. Astăzi avu loc o conferență șgomotoasă în afacerea societății Panciova-Cubin pentru regularea fluviului sub presidiul comisariului guvernial Gromon, în care s'au constatat iregularități. Comisariul guvernial de mai înainte, Georgie Nagy pleacă mâne definitiv.

* (Sunt minunați literații și artistii maghiari.) Escursiunea la Paris are să facă minuni. Diaristica nemțească a și început a lucra cu tot adinsul la respândirea rașelor de lumină asupra înaltei înțelepciuni politice a maghiarilor, cari vor că în același timp să fie alătura cu puterea Franciei și Italiei și să cocheteze cu Rusia și cu Germania deodată și în sfârșit să fie amici politici ai cehilor și polonilor, dar să nu se strice nici cu nemții nici cu jidovii din monarchie.

Diarele nemțesci nu numai reproduc diplomațicele vorbiri și convorbiri ale reprezentanților erudiți și arti maghiare, ci fac și gloșe, prin care arată, ba poteneză „spiritualitatea“ oaspeților maghiari în Paris. Așa o foaie din Viena („D. Ztg.“) vorbește de ciocnirea spiritului unguresc cu cel francez și de pocnetul cel puternic al prostiilor cu ocaziunea aceasta. „Când ar pătrunde tot ce s'au vorbit acolo în „confidență“ până la noi, exploziunea ar fi așa de mare, încât ne-ar arunca în aer.“ Un raportor dela diarul „Voltaire“, întrebând pe

domnul Pulszky ce influență are germanismul în Austria, a primit răspunsul: „influența germană în Austria este foarte neînsemnată“. Împăratul, care abate parlamentele după buna sa chibșueală, șcie că germanii austriaci se învârt prea bucuri în giurul stelei lui Bismarck. De aceea elementul cehic este astăzi așa de favorit. Noi ungurii fiesce nu tragem din aceasta nici un folos. Cehii ne vor deveni contrari nouă togmai ca și nemții. Voința rea a slavilor nu este maimică decât cea a germanilor.“

Directorul museelor din Budapesta a nărit procesul dela Tisza Eszlár o adevărată rușine pentru Ungaria. Dar apoi a umblat se escuse pe compatrioți prin ticăloșia jidovilor unguresci. Aceștia n'au nimica comun cu jidoviidin Europa apuseană. Jidovii au trecut din Polonia mardari, vițioși, brutali și inclinați numai spre usură. De altmintrea antisemitismul din Ungaria este mai cu samă o plantă germană și deputatul Istoczy, ce e drept ungur, dar prin experiențe personale a devenit un inamic al jidovilor. Domnul Istoczy fu descris de compatriotul seu ca un om foarte de omenie, care amărit de reința jidovilor și încercările lor de ai păta numele, a început o campanie contra lor, însă pe socoteala lui proprie. Amicul lui Kossuth este de opiniune, că procesul se va termina cu achitarea acușăților.

* (Portretul dlui Grădișteanu.) Într'unul din umerile sale din urmă „România Liberă“ publică următoarea schiță foiletonică: „Starea de epilepsie universală, în care trăesc politiciile țilei, a pns cu totul în lumină o persoană, distinsă de altminteri, care până astăzi își avea notorietatea sa în țeară, dar, care în străinătate era puțin cunoscută. E vorba de d. Grădișteanu. Fincă ne ținem de mai toate năravurile franțozesci rele, hai se facem ca reporterii parisiani, — dar ca reporterii cei buni. Se facem portretul leului țilei. Mai întâiu, conturul rezultând din atingerea umbrei cu lumina ca moral, conturul domnului Grădișteanu este foarte puternic. Însă, fiindcă paleta noastră n'are destul negru, lăsam moralul și luam fisicul.“

„Dl Grădișteanu are statură de mijloc; capul mare; mâna mică. Umblă legănându-se ca o femeie, carea 'i stă bine; se îmbracă simplu dar elegant. Vârsta între 20 și 50 de ani. Părul de culoare nehotărită. — Are o frunte imensă, care dă fisionomieii întregi un aer de vioiciune particulară. Poartă barbă. Ride lesne când e între prietini. Când e la tribună ride foarte greu. Nu aleargă după spirit, dar îl face. Face treburi însemnate, dar nu aleargă. — Particularitate: mustățile au aerul de a fi totdeauna tunse. În realitate însă sunt rupte cu degetele. Ori de câte ori protivnicul seu vorbesce, și dacă e abil și foarte în argumentația, sârmana podoaba a feței este cea dintăiu, care se priceapă țaria adevărului, prin puterea, cu care proprietarul seu o smuie.“

„Ca orator, dl Grădișteanu are o vervă și o eleganță rară. Dialectica sa este neimitabilă. Vorbesce oare întregi fără să se repete s'au să ostenească. De aceea, ținându-i în seamă pe de o parte momentele de entusiasm, pe de alta perioadele largi și pline, în cari cugetarea este matură și puțin cam reflexă, — am țis că vârsta sa trebuie pusă între 20 și 50 de ani... Acesta este leul țilei în România, după cum marchisul Tscheng, este în Franca. Nimeni, și desigur că Leul mai puțin decât toți, nu s'a gândit să facă atăta veltă cu grăirea dela Iași...“

* (Nostima de diaristice) Monitorul oficial din Bucuresci dela 22 ale lunei trecute, cetim în „Resboiul“, publică două cerculare ale ministrului de resboiu, una cătră autoritățile superioare militare și alta cătră prefectii de districte, privitoare la înființarea de câmpuri și societăți de tragere la semn, cerculare despre care au făcut mențiune mai toate diarele, care apar în România, reproducându-le unele chiar în întregul lor. Unii corespondenți ai diarelor vieneze au raportat acestor din urmă între altele și conținutul acelor cerculare.

Astăzi ne pomenim cu foaia „Bucarester Tagblatt“ ce apare în capitală în limba germână, redactată de un domn, care este și corespondent al diariului „Pester Lloyd“, — că scirile de mai sus sunt nisce invențiuni, nefind nimic adevărat despre asemenea cerculare, și că autorul corespondenți în cestiune n'a avut alt scop decât ași lua plata pentru trimiterea unei asemenea sciri de senzațiune. După cum se vede cei dela „Bucarester Tagblatt“ nu prea cetesc nici monitorul oficial nici celelalte diare române, sau nu șciu se cetească românește, căci altfel nu putea săi scape din vedere cercularele mai sus menționate, espunându-se a se face ridicol față cu cetitorii sei.

Una la mână!

„P. Ll.“ de duminica trecută publică următoarea telegramă, primită dela corespondentul seu din Bucuresci:

„Mai multe foi ale opozițiunii somează pe guver de a espulsa pe corespondentul diariului „P. Ll.“ etc.

La aceasta telegramă numitul organ face comentarele sale, spuind că dacă foile bucorescene sânt atât de succetibile pentru scirile din „P. Ll.“ n'au decât se ingrigească, ca în țeara lor să se restabilească o politică mai înțeleaptă, și atunci cei dela „P. Ll.“ ne vor fi mai binevoitori.

Nu vom răspunde nimic la acestea consilii; însă am dori ca d. corespondent al diariului „P. Ll.“ să ne spuie care anume foi au cerut espulsarea lui, căci pe cât șcim noi nu ia dat până ađi nime-neva vre o importanță așa de mare.

* (Elefantul sburător.) În diarul berlinez „Norddeutsche Allg. Ztg.“ găsim următoarele rânduri: Măsurile de siguranță luate de poliție pentru producțiunile publice, au scăpat luni dela o moarte oribilă pe doi oameni. În grădina lui Weimann se dau acum producțiuni de cătră o trupă de acrobați, ce operează cu o siguranță și un curagiu de necredut. Luni seara pela 8 oare s'a întâmplat aci o scenă dintre cele mai mișcătoare. Cei doi artiști Benno Manningo și Petrescu, români, n'au ascultat de sfatul lui Weimann, de a și amâna periculoasele producțiuni de oare ce se apropia o furtună grozavă. Pe când tuna și fulgera, ei se pregătiră să esecute Mersul elefantului pe frânghie, la care publicul privea cu multă pasiune. Cei doi artiști merg împreună pe funie, înfășurați ca într'o peie de elefant! unul formează partea anterioară, al doilea pe cea posterioară a animalului. Frânghia de sirmă era legată la o înălțime colosală. De abia începuseră să meargă, când se întâmplă catastrofa. Un fulger se păru că s'gudu frnghia; cei doi artiști cădură preste cap din aceea înălțime grozavă; lumea țipa de spaimă. Plasa, ce era întinsă jos, se rupse sub greutate, dar slăbise mult puterea căderii, căci artiștii fură în stare să se scoale în picioare nevătémați, ceea-ce făcu pe public să isbucnească în aplause. Un domn întrebă pe dl Petrescu cum se simțea în acest voiagiu aerian. El răspunde ridând, deși cu buzele încă palide: „Hab ich gedacht — Ade, nun ist futsch die schöne Welt!“

Toți câți cunosc pe d. Petrescu se bucură că a scăpat de moarte așa de teribilă, D-ni Moceanu și Velescu'i trimit felicitările lor cele mai sincere.

„Resboiul“.

Afacerea dela Tisza-Eszlár.

(Urmare.)

Nyiregyháza, 29 Iunie.

Ca primul martor s'a ascultat Gavriil Tanyi. Martorul vrea se șcie că Eszter Solymosy s'ar fi întors spre casă încă înainte de a trage clopotul de amiaza. Apărătorul Dr. Eötvös se adresează cătră ascultători și ti roagă să și suprime sub decursul ascultătorilor aprobarea sau desaprobarea, fiindcă astfel de lucruri nu se obicinuesc la oamenii culți. Presidentul provoacă publicul la liniste. — Martorul următor Wertheimer depune în favoarea șechterilor acușăți, tot asemenea și Martorul Feuermann. Acesta a fost învățătorul lui Moriș. Densul țice că Moriș ia fost școlar și n'a mințit nici când.

Urmează ascultarea martorei Mészáros, care a stat în serviciu la Reesky. Martora a văđut pe Moriș sosind. Când fu condus Moriș în casă ia dat Reesky șuncă de mănăncare. Băiatul a țis: Mai bine mor, decât se mănănc șuncă. Alceva n'a auđit martora. Servitorii, cari au pândit nu iau spus nimic. Martora afirmă, că la luarea protocolului cu Moriș Scharf n'au fost martori de față. — Martorul Iosif Hury (fiul Almei Hury) a rogat pe mumă-sa se primească în casă pe Eszter Solymosy alceva nu șcie se comunice. Fără rezultat a decurs și ascultarea martorului Csabai.

Presidentul declară că prima parte a procesului referitoriu la omor s'a terminat deocamdată. Urmează deci partea a doua a procesului referitoriu la misticarea cadavrului.

Martorul prim, Antal, depune, că dela densul au împrumutat un car. Acusatul Igaț Klein adeveresce, că densul a împrumutat carul. Antal depune mai departe, că densul ar fi anunțat judei investigator, cumcă carul a fost luat cel puțin cu o săptămână înainte „Rosaliilor.“ — Apărătorul Dr. Heumann: Mă rog să se constate, că punctul acesta foarte important nu se cuprinde în protocol. — Procurorul cere se fie jurat martorul.

Pertractarea se intrerumpe. După redeschidere anunță presidentul, că propunerea procurorului și a apărătorilor de a conduce pe Bary ca martor nu se încuviințează.

Ascultarea martorilor se continuă cu depunere lui Eugeniu Iarmy pretore. Martorului i s'a anunțat la 3 Aprile a. tr. că Eszter Solymosy s'a perdut. Densul a făcut despre aceasta numai decât arătare la vice-comitele. Mai târziu a venit la densul earăși mama Estirei și ia făcut de nou arătare, mai

multe nu scie. — Procurorul: Ți-a spus atunci ceva alui Solymossy? — Martorul: Da; dânsa a dis, că are prepus asupra evreilor, ceea ce eu o am numit imposibilitate. — Presidentul: În foaia oficioasă s'a publicat, că s'a perdut o fată între 9 și 10 oare a. m. Cine a designat timpul acesta? — Martorul: Mama a spus astfel. — Solymossy (mama): Nu mai sciu ce voi fi dis atunci. — Procurorul (cătră Solymossy): Cine Ți-a spus Dta că evrei Ți-ar fi omorit copilă. — Solymossy: Nu sciu cine mi-o a spus. — Procurorul: Aceasta e surprinzător; dacă Ți-s'ar perde un cocoș; Dta ai scii de bună seamă cine Ți-a spus, că unde e cel perdut. La fata Dta nu-ți aduci aminte.

Se conduce în sală acusatul A. Vogel. Acesta se suspicionează, că s'ar fi împărtășit la mistificarea cadavruului. Se conduce și plutașul rusniac Popovics, care cunoaște pe Vogel de un an încoace. Atunci a luat Vogel pe plută 23 bărbați între acestia a fost și Popovics. Acestia au încărcat lemne. De cele întemplate nu-și mai aduce aminte în detaiu martorul Popovics; declară însă, că a fost neîntrerupt în apropierea lui Vogel, că Vogel a stat de lucrători și n'a vorbit cu nimenea strein. Martorul Horka depune cam tot aceeași ce au depus martorii precedenți. Martorul Iorke depune în favorul lui Vogel.

Urmează cetirea protocoalelor privitoare la mistificarea cadavruului.

Primul protocol conține depunerea copilului Samoil Scharf, pe care la fost ascultat și judele investigator Bary. — Apărătorii Eötvös declară, că protocolul acesta e foarte însemnat. Copilul Samoil povestese în el modul omorului. El, Eötvös, care crede a pute afirma, că copilul ar fi auzit povestea aceasta necălită dela dușmanii evreilor. Dacă o ar fi auzit dela evrei, copilul n'ar numi pe evrei tot cu numele de batjocură, de care se folosesc numai inimicii evreilor. Aceea ce se cetese nu e identic cu depunerea genuină alui Samoil, ci e numai estras din cele ce le-a vorbit copilul. Depunerea copilului e baza procesului acestuia-trebuie deci să se constate, pe ce cale s'a făcut protocolul de față.

Protocolul nu e icoană vie a depunerii lui Samoil, ci e reproducere subiectivă. Trebuie să ni se prezinte înainte de toate depunerea copilului, numai astfel va pute decide tribunalul.

Procurorul: Me vîd îndemnat a sprigini propunerea aceasta și a adauge, că nu înțeleg motivul din care nu s'au ascultat ca martori Bary și Nagy, cu atât mai vîrtos, căci aici s'au ascultat deja comisari de siguranță, jude și amplotiați. Mă declar încă odată gata a pune la dispoziție ca martor pe ori care membru al procuraturii, care ar putea contribui cât de puțin la deslegarea afacerii. Se mai cetesc și alte protocoale și se încheie sedința la 2 oare d. a.

(Va urma).

Lista

ofertelor incurse în favorul scoalelor române din Făgăraș în urma punerii de armîndeni amăsurat datinei vechi la prima Maiu, și în urma „Maiului” ținut în 17 ale aceleiași luni st. v. a. c.

Alesandru Micu 3 fl., Daniil de Grămoiu 3 fl., Petru Popescu 2 fl., Ioan Roman 4 fl., Ioan Turcu 2 fl., Nicolae Gozgară 3 fl., Dr. Stefan Pop 3 fl., Ioan Florea 2 fl., Laurian Negrea 1 fl., Gregoriu Negrea 2 fl., Iovian Stoica de Vist 2 fl., Nicolau Cip 2 fl., Constandin Pop 1 fl., Efrem Pandrea 1 fl. 20 cr., Ioan Cepeș 3 fl. 50 cr., Dumitru Chișerean 1 fl., Samoil Ganea 1 florin, Ioan Zacharia 1 florin, Ioan Dejenariu 1 fl., Alesandru Reglan 1 fl. 50 cr., Ioan Ghimbășan 3 fl., George Gollian 4 fl., Nicolae Toma 2 fl., Sütö István 1 fl., Szabó Iozsef 1 fl., Friderike Raz 1 fl., Constandin Hobian 1 fl., Toma Mureșan 50 cr., Ioan Toflea 1 fl., Constandin Brânzea 1 fl., George Măndrean 1 fl., Nicolae Beclereanu 1 fl., George Pop 1 fl., Ioan Afser 1 fl., Ioan Pop 2 fl., Otilia Muntean 1 fl., Bucur Țintariu 1 fl., Nicolae Eötvös 1 fl., Constantin Țintariu 1 fl., Constandin Pop, timariu 60 cr., Ioan Pop 50 cr., Luca Mașior 1 fl., Nicolae Secelean 1 fl., Vasile Țintariu 1 fl., Hariton Ciora 60 cr., Ioan Ciora 1 fl. 50 cr., Ioan Vișa 1 fl., Petru Roșca 1 fl., Simion Măndrean 1 fl., Zinea Căldărariu 60 cr., George Ciora 1 fl., George A. Pop 60 cr., George Muntean 80 cr., Stefan Făgărășanul 1 fl., Constandin Alutan 50., Iosiv Ciora 1 fl., Dumitru Făgărășanul 60 cr., Adam Cațaveiu 1 fl., Ioan Măndreanu 1 fl., Samoil Taglicht 40 cr.,

Ferdinand Rösler 20 cr., Ioan Enkelhart 40 cr., Georgie Borzea, notariu 2 fl., Damaschin Poparad 1 fl. 50 cr., George Moian, Brașov 2 fl., Schreiber Ferencz, insp. reg. scol. 1 fl., și Toma Cip 60 cr. v. a. — Suma 112 fl. 50 cr.; — spese 79 fl. 42 cr.; — venit curat 33 fl. 08 cr. v. a.

Tuturor acestor p. t. Dni, cari prin filerul lor au întins mîna de ajutoriu scoalelor noastre române din Făgăraș, cari în present se află în condițiuni financiale nu prea suficiente li se aduce mulțămîntă.

Făgăraș 5 Iulie 1883 st. v.

pentru comitetul arangiatoriu
Nicolau Aron.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 19 Iulie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.80	119.80
Renta de aur ung. de 4%	88.50	88.50
Renta ung. de hârtie	86.95	86.90
Împrumutul drumurilor de fer ung.	1.775	113.75
emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	91.80	91.75
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	114.—	114.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	99.50	99.25
Acțiuni de bancă de credit ung.	292.—	292.—
Acțiuni de credit austr.	293.80	294.—
Argint	—	—
London (pe polița de trei luni)	120 —	120.05
Galbin	6.65	6.67
Napoleon	9.50 1/2	9.49
100 marce nemțesci	58.50	58.45

Tărăța

de grâu și de secară

se află acum eftin de vîndare la subscrisul

100 chlgr. 4 fl.

1 ferdelă — „ 40 cr.

Ioan Keil,

covrigariu.

[438] 3-6

Sibiin, strada pintenului Nr. 14.

Nr. 107

[440] 1-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de classa III Crăciunesci, protopresbiteratul Zarandului, se escrie concurs, în urma ordinațiunii preavenerabilului consistoriu archidiececan dno. 10 Februarie a. c. 155 B. cu termenul de 30 zile, dela prima publicare în „Telegraful român.”

Emolumentele împreunate cu acest post parochial sînt:

1. Casa parochială cu grădină de legume,

2. Porțiunea canonică,

3. Stola usuată.

Toate aceste emolumente compute în bani, dau suma de 339 fl. v. a.

Doritorii de a compete la aceasta parohie, vor avea ași așterne petițiunile instruite în sensul „statutului organic” și al „regulamentului congresual pentru parochii” la subscrisul, până la termenul sus indicat.

Brad în 25 Iunie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbit.

Nr. 82.

[442] 1-3

CONCURS.

În urma rezoluțiunii dno. 20 Ianuarie a. c. Nr. 4996—1882. B. încuviințându-se din partea Venerabilului Consistoriu archidiececan instituirea unui capelan lângă bătrînul paroch Ioan Leach din Blăjeni, Valea-Crișului, pentru ocuparea acestui post, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Teleg. Român.”

Venitul împreunat cu acest post este jumătate din întreg venitul parochial anual de 460 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au de a-și trimite petițiunile lor instruite în sensul statutului organic și al regulamentul congresual pentru parochii la subscrisul până la timpul sus indicat.

Brad în 7 Iulie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbiteral.

Nr. 252 pp.

[439] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea postului vacant de învățatoriu la scoala elementară gr. or. română din suburbiul Brașovului „Tocile” se escrie concurs cu termen până la 6/18 August a. c.

Cu acest post este împreunat salariu anual de 300 fl. v. a.

Învățătoriu ales este datoriu a ține și scoala de repetițiune.

Petițiunile concursuali instruite conform legilor din vigoare sînt a se adresa oficiului protopresbiteral al tractului Brașov I.

Brașov, 24 Iunie 1883.

În conțelegere cu dl protopresbiter.

Comitetul parochial.

Vasilie Sfetea m. p.,
paroch gr. or. ca președinte.

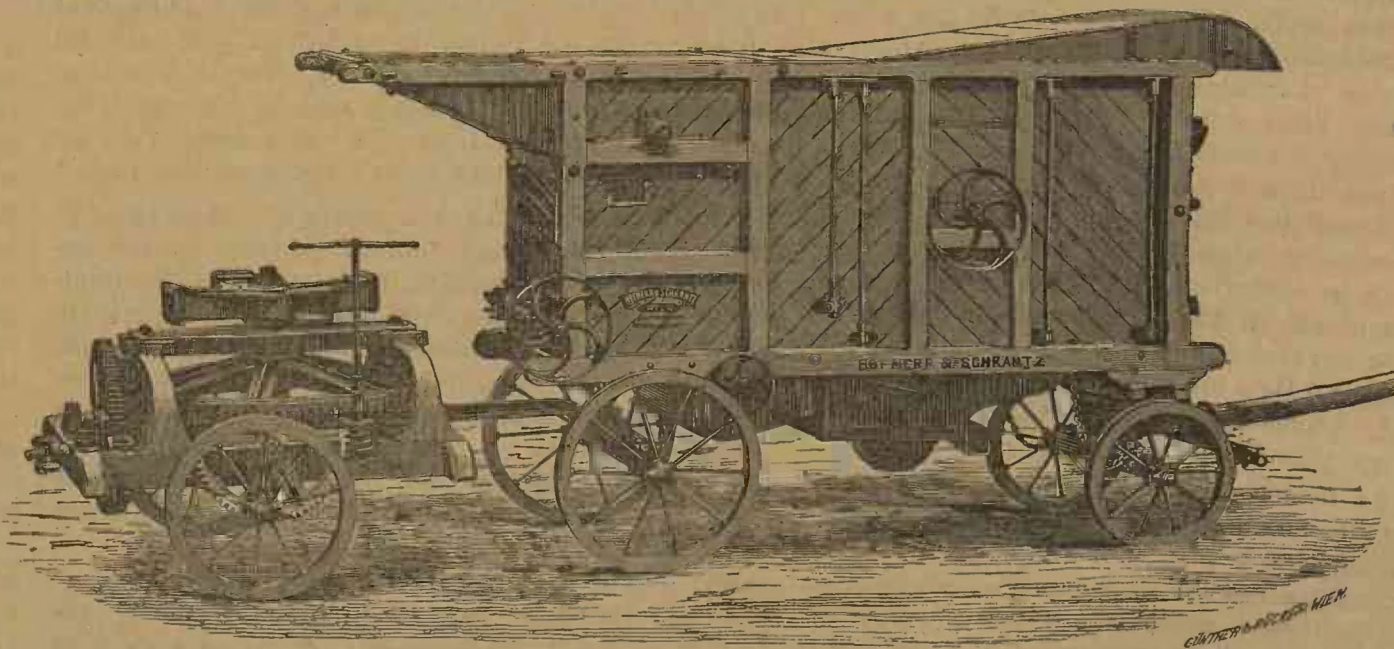
Anunțiu.

Se vinde cu preț scăzut până la 100 hectolitre vin vechiu din 1880 și 1881 și nou din 1882 asemenea vinars de prune (silvoriu, schligovitz) fert de doné ori din 1881 și din 1882 până la 10 hectolitre, ambe de calitate foarte bună. Dela 30 Iulie n. încolo se vor vinde mai scump.

Amatorii să se adreseze la

Ioan Stanca, m. p.,

[443] 1-3 paroch gr. or. în Vulpăr
(Borberec) posta ultimă Alvinz.

ANDREIU TÖRÖK,

exposițiune de mașine agricole și fabrică de mașine
în Sibiin, poarta Cisnădiei, strada dumbrăvei Nr. 1,

recomandă cu prețuri și condițiuni foarte eftine

mașine de îmblătit întoarse cu mîna, cu cai și cu vapor,

precum și

escelente ciure de cernut, Trieure

și tot felul de mașine și recuisite care aparțin specialității acesteia.

Reparaturile se eșcută foarte eftin și foarte prompt.

[441] 1-6